

Bil. t. Lovf. om Retsafgifter m. m.

Med Hensyn til Erlægelsen af de i § 72 ommeldte Afgifter er der formentlig heller ikke nogen Grund til som i Udkastets § 9, 2det Stykke, at lade nogen Deling af samme finde Sted. Dommeren skal ifølge Reglen i Udkast til Lov om Strafferetspleien i § 448, førend Forhandlingen begynder, mægle Forlig mellem Parterne, og Følgen heraf er, at Afgiften efter § 72, 1ste Stykke i Slutningen, ikkun vil være at erlægge, forsaavidt Forlig ikke bliver opnaaet, og Sagen derefter gaar til Hovedforhandling.

Reises der under Sagen tillige Paastand paa Erstatning, er der formentlig ingen Grund til ikke at forordre Anhangiggjorelses- og Forhandlingsafgiften beregnet efter Udkastets § 6, forsaavidt denne Beregning fører til en højere Afgift end efter § 72, 1ste Stykke. I Overensstemmelse hermed er Reglen i § 72, 2det Stykke, affattet.

Bestemmelsen i § 73 følger af det tidligere med Hensyn til Afgifterne for Mobsøgemaal Bemærkede.

Reglen i § 74 er at forstaa i Overensstemmelse med § 72 saaledes, at Afgiften efter § 8, 1ste Stykke, i de Tilfælde, hvor den fastsatte Erstatning paaanfes i Forbindelse med Straffespørgsmaalet, skal dække begge, forsaavidt ikke Beregning efter Erstatningspaastandens Beløb i Henhold til § 6 fører til højere Afgift. Er dette derimod Tilfældet, skulle Afgifterne beregnes efter § 6, jfr. § 8, 2det Stykke.

Reglen i § 76 er i Overensstemmelse med Udkastets § 15.

Bestemmelsen i § 77 stemmer med den gjældende Ret, og Reglerne i §§ 78—80 trænge uæppe til nogen Motivering.

II. Om Afgifterne i andre Straffesager.

Medens der som ovenfor bemærket ikke bør erlægges Afgifter i andre Straffesager end de i forrige Afdeling ommeldte, er der formentlig ingen Grund til at gjøre Inddrivning af Erstatning, der under Straffesagen er tilkendt den Foruretede, eller Beslaglæggelse, der foretages efter Andragende af den Forurettede, afgiftsfri. Reglerne om Afgifter for Exekution og Arrest bør her være anvendelige. Ligeaa liot er der formentlig Anledning til at fritage den Trediemand, der iærksætter Besværing til højere Ret, fra at erlægge den almindelige Besværingssaggift efter § 24.

Fjerde Afsnit.

Om Udskrifter og Attester.

Som tidligere bemærket har Kommissionen ikke troet at burde bibeholde den gjældende Retsforelagte Lovforslag m. m.

Regler om Beskrivelser i Aktform, der efter Udkastene til de nye Rettergangslove ingen Betydning ville faae. Kun med Hensyn til Beskrivelse af Notarialforretninger har man af de ved § 71 anførte Grunde foreslaaet, at disse skulle kunne fordres udstedte som Akt. Udkastets § 82 stjælnes derfor kun mellem simple Udskrifter af Retsprotokoller eller af Skjøde- og Panteprotokoller, Attester af Skjøde- og Pantebøgerne eller sammes Register og andre Udskrifter og Attester, der kræve Koncipering eller Extrahering. Betalingen stemmer i det Væsentlige med den hidtil gjældende. Svad særlig Panteattester angaar, har man for at fjerne Tvivlsmaal, som i den seneste Tid ere fremkomne, anset det for rettest udtrykkelig at udtale, at Betalingen skal erlægges for hver Eiendom, der har eget Folio i Registeret til Skjøde- og Panteprotokollerne. Betalingen er fastsat i Overensstemmelse med Sportelreglementets § 78, dog at der for hvert Halvark eller Del af samme, hvormed Attesten overstiger 3 Ark, endvidere skal erlægges 50 Ore, hvorhos man har bibeholdt Reglerne i Lovene af 8de Marts 1856, 15de Mai 1868 § 44 og 14de Mai 1870 § 6 om Betalingen for de der ommeldte Attester. Endelig har man bibeholdt Reglen i Lov af 23de Januar 1862 § 8 i Slutningen om Betalingen for særskilt Attest angaaende den en Eiendom paaheulende Tiendeyrde. En Bestemmelse, svarende til den i Lov om Udlaan af Umyndiges og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler m. m. af 19de Marts 1869 § 11 i Slutningen, har man derimod ikke anset det for nødvendigt at optage, da de der nævnte Attester ikke ville blive over 1/2 Ark, og Betalingen for dem altsaa i Henhold til Udkastets § 82, sidste Stykke, ikke højere end den i den nævnte Lov foreskrevne.

Svad angaar Bederlaget for Papir, har man anset det for rettest ikke som efter Sportelreglementets § 158 at lade det godtgjøre efter Regning, men derimod sætte det til et bestemt Beløb pr. Ark. Paa Grund af Beløbets Ubetydelighed har man intet Bederlag fastsat for det Tilfælde, at Udskriften udgjør 3 Ark eller derunder, men derimod har man troet ikke ganske at kunne lade Bederlag for Papir bortfalde, da Udgiften hertil, naar Udskriften er stor, kan blive ikke ganske ubetydelig.

Reglen i § 84 vil føre til en noget lavere Betaling end Sportelreglementets § 122, men den fastsatte Afgift synes tilstrækkelig.

Bestemmelsen i § 85 stemmer med Sportelreglementets § 158, 2det Stykke, kun at Marginalbestemmelserne, der formentlig ikke have nogen Betydning, ere udeladte.

Forudbetalingsbestemmelsen i § 86 er ogsaa i det Væsentlige i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler, og Bestemmelsen § 87 stemmer med Udkastets §§ 21, 30 og 38.